

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ไม้เหนื่อความอุตสาห์พยายาม

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๓ พฤษภาคม เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๑๗ บาท ๔๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๖๕ ดอลลาร์ ทองคำและดอลลาร์ที่ได้หลังจากมอบคลังหลวงเมื่อวันที่ ๑๒ ผ่านไปแล้ว ได้ทองคำ ๖๓ กิโล ๑๓ บาท ๘๘ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๓๖, ๔๙๒ ดอลลาร์ รวมทองคำที่ได้แล้วทั้งหมด ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ ได้ทองคำ ๖,๑๔๗ กิโลครึ่ง รวมดอลลาร์ที่ได้แล้วทั้งหมด ที่มอบแล้วและยังไม่ได้มอบ เป็นจำนวนดอลลาร์ ๗,๗๓๖,๔๙๒ ดอลลาร์

เงินสดที่นำซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ๑,๑๑๒ ล้านบาท ที่เคยประกาศให้ทราบอยู่ตลอดมา นี่ละเงินสดเรามากต่อมากนะ ได้เข้าไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงเพียง ๑,๑๑๒ ล้านบาทเท่านั้น นอกนั้นเรากระจายทั่วประเทศไทย มันเป็นพันเป็นหมื่นล้านบาทนั้นเถอะนะ ออกหมดเลยเพื่อสู่คนจนทุกภาคในเมืองไทยของเรา จึงไม่ได้เข้าคลังหลวง เราก็พยายามเต็มกำลังที่จะให้ได้เงินสดนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง แต่มันก็ไม่ได้จะทำไฉน มันหมุนอยู่ตลอดพวกที่มาเกี่ยวข้องขอความช่วยเหลือจากทั้งวัด ล้อมหน้าล้อมหลังเป็นประจำ

คิดดูซิเราไปกรุงเทพวันที่ ๙ เดือนเมษา นี้ จนกลับมาถึงวันที่ ๒ เมื่อวานนี้ วันที่ ๓ มีโรงพยาบาลมาจากที่ต่างๆ มารับของในวัด ๓๙ โรง เราไป ๒๔-๒๕ วัน โรงพยาบาลที่มารับของไปเป็นประจำๆ นั้น คราวนี้ตั้งแต่วันที่ ๙ เมษา ถึงวันที่ ๓ เมื่อวานนี้ จำนวนโรงพยาบาล ๓๙ โรง ที่ตายตัวอีกอันหนึ่งก็คือผ้าขาวเรา ที่เราขนมาจากสวนแสงธรรม มีจำนวนมากขนาดไหน ขนมานี้หมดเลย ผ้าขาวเป็นไม้ ๆ เป็นพับๆ นี้ก็เท่ากับ ๓๙ ไม้ คือโรงละ ๑ ไม้เป็นอย่างน้อย ถ้าไม่มีมันก็จำเป็นให้ไม่ได้ นี่ที่เราเป็นห่วงเป็นใย จึงต้องเอาผ้าขาวมาจากกรุงเทพ นอกนั้นไม่เอา เพื่อสงเคราะห์ความจำเป็นทางโน้น ๆ เราเอาเฉพาะผ้าขาวเท่านั้นที่จำเป็นกับโรงพยาบาลทุกแห่งเลยทั่วประเทศไทย อย่างน้อยต้องโรงละ ๑ ไม้ ถ้าเป็นพิเศษก็เพิ่มอีก

เพราะโรงพยาบาลเราให้เป็นพิเศษก็มี ไม่เสมอกันหมดนะ ที่จังหวัดไหนไกลๆ เช่น อุบล อุดรติดถ้ ชัยภูมิบางอำเภอ สำหรับอุบลกับอุดรติดถ้ทั้งจังหวัดเลย ให้พิเศษทุกโรงที่มา แล้วที่ว่าพิเศษนั้น เพิ่มอะไรขึ้นอีกจึงเรียกว่าพิเศษ เราก็สั่งไว้จัดไว้เรียบร้อย ที่ธรรมดาที่เสมอกันหมด ก็มีบัญชีเรียบร้อยแล้ว อย่างผ้านี้อาจเป็นพิเศษ พวกที่มาเป็น

พิเศษ ผ่าก็อาจพิเศษก็ได้ นอกจากมันไม่มี นี่ละที่เงินเราได้เข้าซื้อทองคำน้อยมาก เพราะเหตุดังที่เรียนให้ทราบนี้แหละ

เวลานี้ที่ต่าง ๆ ก็กำลังสร้างอยู่พวกโรงพยาบาลต่าง ๆ แล้วโรงร่ำโรงเรียนก็ขอเข้ามาแทรกเข้ามาอีก เราจึงไม่หวาดไม่ไหวนะ ไปแต่ละครั้ง ๆ นี่จนแทบจะไม่มีเงินติดตัวมาคือไปที่ไหนช่วยทั้งนั้น ๆ ไปอยู่ที่นั่นผู้มาเกี่ยวข้องหรือมาติดต่อกับเรา เช่นสวนแสงธรรมนี้มาเรื่อยทุกแห่งทุกหน มาที่นั่น ควรจะสงเคราะห์สงหา สิ่งเสียให้สงเคราะห์สงหาในระยะใดที่ใด ๆ จำนวนเท่าไร เราก็กังในเวลานั้น ๆ จำอยู่ตลอดนะ เช่นไปอยู่สวนแสงธรรมนี้ จำอยู่ตลอด ทางโน้นมาติดต่อกัน ทางนี้มาติดต่อกัน จำเป็นมากน้อยเพียงไร อ่านดูเรียบร้อยแล้วเราก็กัง ๆ จำอยู่ตลอดอยู่อย่างนี้ ไม่มีแต่เพียงว่าอยู่วัดป่าบ้านตาด ไปที่ไหนมันก็เกี่ยวข้องกันเรา ใครก็ไปติดต่อกับเรา เราก็กังที่นั่น ๆ เป็นอย่างนี้ ทองคำเราจึงไม่ได้มากจากเงินสด เพียง ๑,๑๑๒ ล้านบาท เงินเป็นพัน ๆ เป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ได้เข้าเท่านี้

เราภูมิใจนะที่ได้ช่วยพี่น้องทั้งหลาย เราก็กังได้เรียนให้ทราบเรียบร้อยแล้ว ด้วยความบริสุทธิ์ใจและเป็นความจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ ๆ ตลอดมา ว่าได้ช่วยพี่น้องทั้งหลายด้วยความเมตตาล้วน ๆ เลยสุดส่วนของเรา ในหัวใจของเรา ไม่มีมัวมีหมอง เกี่ยวกับผลได้ที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคผ่านมา ๆ ทั่วประเทศไทย มหาคน ๆ เดียวคือเราเป็นผู้รับผิดชอบในสมบัติทั้งหลาย ทั้งทองคำ ดอลลาร์ และเงินสด เป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว ด้วยความบริสุทธิ์ใจด้วยไม่มีคำว่ารั้วไหลแตกซึม ไม่มีเลย เราช่วยขนาดนั้นแหละ จึงว่าเราภูมิใจ

ไปที่ไหน ๆ จิตใจมันเปิดจ้อออกด้วยความเมตตา ๆ นะ ที่จะไปทำอย่างนี้ไม่มี มีแต่เปิดแบบอยู่ตลอด ๆ แบบออกช่วย ๆ ๆ ตลอดไปหมดเลย ช่วยชาติคราวนี้ก็รู้สึกว่าการที่ประเทศไทยเราในสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องว่าเศรษฐกิจจะอะไร ก็รู้สึกว่าจะค่อยหนุนขึ้น ๆ โรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล เป็นต้นนะ ที่ได้จากในเวลาที่เราช่วยชาติคราวนี้ หนุนไปทั่วทุกแห่งทุกหน รู้สึกว่าปรากฏเด่นชัดอยู่นะ นี่ก็ทราบว่าเขาจะใช้หนี้ให้เสร็จภายในเดือนกรกฎาคม

โยม กรกฏาคมครับ

หลวงตา เออ นี่เห็นไหมละ เราคาดเราฝันเมื่อไรว่าเราจะมีเงินมาใช้หนี้พวกเหยี่ยวใหญ่ อู้งมันกำเมื่อไรหมดเลย เราลืมเมื่อไรเราร้องโง่ก้อยู่ที่ศาลา ว่าติดหนี้เขาเท่านั้น ๆ เราให้เขาไปติดตามดู หนี้สินในจุดใหญ่ของเรานี้ มาเล่าให้ฟังอย่างละเอียดล่อ การติดหนี้ติดสินติดมากติดน้อยเพียงไร ติดตามไปสืบเอาเรื่องราวความจริงมาจากโน้น มาอ่านให้เราฟังนี้ โอ้ ร้องโง่ก้อยเลยเรานะ เห็นไหมมันเป็นเองนะ เมืองไทยทั้งชาตินี้ปู้ย่า ตายาย

อุตสาหกรรมอู่พายตะเกียกตะกายมาจนกระทั่งปานนี้เป็นเวลานานเท่าไร แต่มาเวลานี้กำลังเมืองไทยเรายู่ใต้ตีนเหี้ยว เมืองไทย ๖๒ ล้านคน หัวเมืองไทยเราเท่าหัวหนุ ๆ พวกนายหนี่ติดหนี่นี้เป็นเหมือนอู่เหี้ยวก่ำที่เดียวหมดเลยนะ

เทียบถ้าสมมุติว่าเอาหนี่เรามา เท่านั้นหมด ถ้าไม่ได้หนี่แล้วเมืองนี้ต้องเป็นบ่อของข้าทั้งหมด แล้วเราจะฝันได้ยังไงพิจารณาซิ หมดคุณค่าหมดราคา นี่ละพอเราได้ทราบการติดหนี่ของเขานี้ แหม มันใหญ่พิลึกกึกก็ออะ ร้องโก้กเลยเราก็ตี สุดท้ายก็ เอ้า จะช่วยจะนำ ขึ้นเลย เอ้า ถึงไหนถึงกันเลยนะ เวลานี้เขายังไม่ก่า ยังอยู่ใต้อู่เลียบเขายังไม่ก่า คือเขายังไม่มาบีบบังคับเอาหนี่จากเรา ก็เรียกว่าเขากาง เอ้า ให้รีบออก ๆ ช่องเลียบใครจะออกช่องไหน ๆ ได้ เอ้า ให้ต่างคนต่างตื่นต่างตื่น นั้นแหละเรื่องรวมนั้น จึงได้ออกตั้งแต่บัดนั้นมา ด้วยความสัตย์ความจริงแบบถึงใจเหมือนกัน ที่ออกมาจากคำว่าร้องโก้กถึงจริง ๆ ตะเกียกตะกายมานี้ก็รู้สึกว้า ฟืนฟูขึ้น ๆ อย่างเห็นประจักษ์เลยแหละ ตั้งแต่เริ่มแรกพี่น้องชาวไทยเราได้ช่วยชาติมานี้ อะไรก็ค่อยกระเตื้องขึ้นดีขึ้น ๆ ติดหนี่ติดสินเขานี้ก็จะสิ้นเสรีกลงไปประมาณเดือนกรกฎา ฟังว่าจะใช้หนี่เป็น ๓ ครั้ง

โยม ๓ งวดครับ

หลวงตา เออ ๆ ๓ งวด แต่ก่อนเรามีเงินที่ไหนมา งวด ๆ แงด ๆ ละ เดียวนี้มีถึง ๓ งวด หากจะใช้ทีเดียวให้หมดเลยก็ได้ แต่มันจะบกพร่องในอีกทางหนึ่ง ตามที่หัวหน้าท่านพิจารณาเรียบร้อยแล้ว การจ่ายเป็นงวด ๆ ๓ งวดนี้ พอเหมาะพอดีไม่กระทบกระเทือนนั้น ถ้าจ่ายทีเดียวปุบนี้ หมดไปจริง ๆ แต่มีส่วนกระเทือนภายใน เรียกว่า คลังหลวงเรานั้นแหละ จึงเอาแบบนี้ก็ได้ นี่ก็เดือนกรกฎาคมก็จะเสร็จแล้ว ที่อยู่ใต้อู่เลียบเขาผ่านได้หมดเห็นไหมละ ด้วยความรักชาติด้วยความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของพี่น้องชาวไทยเรา มันไม่เหนื่อความอุตสาหกรรมของเรา เอาจนได้นั้นแหละ นอกจากร้องโก้กแล้วยังไม่แล้วนะ จิตนี้มันหมุนตัวเลยทีเดียว เรียกว่า รอบประเทศไทยเลย หมุนตัว ๆ จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ติดหนี่ติดสิน ทางนั้นติดเท่านั้น ๆ รวมแล้วฟังไม่ได้เลย ก็มีแต่ร้องโก้กฟังซินะ แล้วเห็นไหมละจะผ่านได้เร็ว ๆ นี้

สิ่งที่ผิดคาดผิดหมาย นี้เป็นทางธนาคารชาติท่านมาเล่ามาพูดให้ฟังเอง ว่าเงินของพี่น้องชาวไทยนี้ ที่ไปรออยู่ประตูคลังหลวงในระยนั้น รออยู่นั้นยังเข้าไม่ได้ แล้วบรรดาบริษัทบริวารแห่งสมบัติทั้งหลายที่มารอก็มาออกกันอยู่นั้น เหมือนไม่มีปากมีอะไรกระโตกกระตากเงียบ มีแต่ลมหายใจรออยู่ปากประตูคลังหลวง พอประตูคลังหลวงเปิดปั๊บ เอ้า เข้า พออันนี้เข้าพริบ ไม่ทราบมาจากไหน ๆ สมบัติเงินทองบริษัทบริวารของ

สมบัติใหญ่ของเราที่เข้าสู่คลังหลวงเป็นหัวหน้าเข้าสู่คลังหลวงได้เท่านั้นปู่ ทางนี้ไหลเข้าเลย อันนี้ก็อัศจรรย์

นี่ผู้ว่าการแบ่งกัชาติพูดให้ฟัง ไม่ทราบมาจากทิศไหนแดนใด ถ้าเราดูตามธรรมดาเรียกว่าคิดไม่ทันมองไม่ทันเวลาเข้ามาของสมบัติ ตามสมบัติใหญ่เข้าสู่คลังหลวง ไหลมาเทมา ๆ นี่อันหนึ่ง แล้วกับที่ว่า พันธบัตรนี้ก็อันหนึ่ง จนถึงขนาดที่ว่าคนทั้งประเทศนับแต่นายกฯลงมา ก็บอกว่าเหลือเชื่อด้วยกันหมด ฟังซินะ ที่แต่ก่อนเราเอาไปขายพันธบัตรนี้ ๒ หมื่นล้านนะ ๒ หมื่นล้าน ตั้งเกือบ ๒ เดือนจึงขายหมด ทีนี้ก็ความจนตรอกของชาติไทยเรา และเพื่อความที่จะติดจะดินให้หลุดรอด หรือให้เลือดลอดออกไปนี่อันหนึ่งบวกกันเข้าจึงได้ปรึกษากันขายพันธบัตร

ก็มาโจมตีกันอยู่ตรงที่ ๒ หมื่นล้าน กับ ๓ แสนล้าน เออ ๒ หมื่นล้านก็เท่านั้น ๆ นะเกือบเป็นเกือบตาย นี่เอาเข้าไปตั้ง ๓ แสนล้าน เราจะมีปัญญามาจากไหน ก็เท่ากับว่าจะช่วยเมืองไทยให้จมอีกก็ว่าอีกแหละ ปรึกษาหารือกัน ทางอื่นทางออกเราไม่มี เวลานี้เมืองไทยเรากำลังหนักมากเกี่ยวกับเรื่องนี้เรื่องสิน เอ้า เอาเลย เสียงพระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ศาสนา ครูบาอาจารย์ เราเป็นลูกชาวพุทธเรา เอ้า เสียง เอ้า เอาเลย ว่าตกลงก็จึงได้ลงกันถึง ๓ แสนล้าน นี่ละอันหนึ่ง แล้วครั้นสุดท้ายบทยเวลาจะเอาจริง ๆ ก็ต้องประกาศ เช่า หนังสือหนังสือพิมพ์

โยม โฆษณาทางหนังสือพิมพ์

หลวงตา เออ ให้เขาโฆษณาทางหนังสือพิมพ์ ว่าจะขายพันธบัตรจำนวน ๓ แสนล้าน แล้วก็ไปจ้างหนังสือพิมพ์ออกประกาศ เวลาเอาจริงปีเดียวเท่านั้น ๒ วันกับครึ่งเท่านั้นหมดเลย นี่ก็แบบเป็นปาฏิหาริย์ว่่างั้น อันนี้เหลือเชื่อกันทั้งประเทศจะว่าอะไร แม้แต่นายกฯ เองยังบอกเหลือเชื่อ แต่เมื่อมาเห็นเหตุผลโลกแล้วยอมรับ ทั้ง ๆ ที่เหลือเชื่อด้วยการปรบมือเพียบพร้อมกันเลย แต่คำอันอื่นที่ปลื้กยอชมมันไม่น่าพูดเราก็ไม่พูดนะ อันนี้แหละ ว่าปรบมือด้วยกัน มันเป็นเรื่องอัศจรรย์มากกว่าอย่างนั้นนะ ไม่คาดไม่คิด ๒ หมื่นล้านก็แทบเป็นแทบตาย เรียกว่าเป็นบทเข็ดหลาบมาแล้ว ยังจะฟาด ๓ แสนล้านเข้าไปอีก มันยังงัยกันนี้

ทีนี้เวลาขึ้นมาก็กลับกันได้อย่างทันควันเลย ปีเดียวหมด ๒ วันครึ่งหมด หลังไหลเข้ามาซื้อพันธบัตร หนุนนะ ไม่ใช่เล่น ๆ นะ ที่ว่า ๒ วันครึ่งนี้เราขายหมดแล้ว แล้วยังไหลเข้ามาที่จะมาซื้ออีกเหมือนกับวันก่อนนั้นแหละ ไหลเข้ามา ทางนี้ก็มาคำนวณถึงเรื่องดอกเรื่องอะไรเกี่ยวกับเรื่องพันธบัตร เท่าที่เราได้นี้พวกหนี้พวกสินเป็นเงินพื้นของเรา เอาละ

พอดีแล้ว ถ้าหากเอามากกว่าน้ำมันจะกระเด็นทางดอกเบียร์ เอาละพอ เลยพอเข้าใจไหม นี่
ละพอดี

นี่ก็จะใช้หนี้เขาหมดเดือนกรกฎาคม ก็รู้สึกว่าเป็นที่พอใจกับบรรดาพี่น้องชาวไทย
ของเรา ที่ต่างคนต่างเป็นคนเป็นผู้รักชาติ เป็นนักเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี
และเชื่อฟังพุทธศาสนา คือ ศาสนาของพี่น้องชาวไทยหัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา ต่างคน
ต่างบึกบึนเราก็ดิ้นมาได้ขนาดนี้แหละ เวลานี้เรียกว่าพันภัยว่าอย่างนั้นไปเลย ที่กำลังจะกำ
อยู่นี้ก็พันภัยไปแล้ว เล็ดลอดออกจากช่องจนได้เห็นใหม่ละ นี่ความอุตสาหะพยายามของพี่
น้องชาวไทยเราทั่วหน้ากัน ด้วยความสามัคคีกันเป็นไปได้อย่างนี้แหละ

ถ้าความไม่สามัคคีนี้แหละได้นะ กำที่เดียวหมดเลย เราเป็นบ่อของเขาคั้ง
ประเทศดูไม่ได้เลยนะ เพราะฉะนั้นจึงทำให้หลวงตาบวนี้ตายเสียก่อน ทีนี้เมื่อหลวงตา
บวยังอยู่ เอ้า จะช่วย ยังไม่ยอมตายจึงได้หมุ่กันเต็มเหนี่ยว เป็นอย่างนั้นนะ แล้วก็
สนใจเราดีขึ้นทีนี้ แล้วมันดีขึ้นแตกแขนงไปอีกนะ หลายด้านหลายทางเศรษฐกิจทั้งหลาย
นะ การซื้อการขายอะไร น้ำอ้อยน้ำตาลเป็นข้าวเป็นอะไร ๆ ขึ้นราคาไปหมด ๆ ว่าอย่างนั้น
นะ ตีกันไปทั้งนั้นเวลานี้ อะไรก็ขึ้นราคา ๆ ให้คิดดูผู้เขาซื้อบ้างนะเราก็ออย่างนี้ มีแต่จะ
ขึ้นราคาแล้วดีใจ ๆ ผู้ขายดีใจ ผู้ซื้อจะเอาเงินมาจากไหนนะ เราก็อกระตุกเอาบ้าง ก็อย่าลื
มตัวเกินไปซีเราว่า มีแต่ดีใจผู้ได้ ผู้เสียมันจะจนนะ ให้พิจารณาพอดีบอดีนั่นละเป็นมงคล
อยู่จุดนั้นละนะเราว่า อย่าตื่นจนเกินไปได้ทั้งเสียตั้นทั้งนั้นใช้ไม่ได้นะ

ต่อไปนี่ก็จะเป็นวาระสุดท้ายของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ที่จะได้ประกาศ
ความสามารถของตนต่อประเทศชาติของเราในคราวนี้ คือทองคำเป็นวาระสุดท้าย ว่าให้
ได้ ๑๐ ตัน อย่างไรก็ตามก็อย่าให้ขาดเป็นอันขาดเลยนะ ดอลลาร์ขอให้ได้ ๑๐ ล้านนี่พอใจ
หลวงตาได้คิดคำนวณหมดแล้ว ถึงนี้แล้วหลวงตาจึงไม่รบกวนพี่น้องทั้งหลาย ที่ไปหาตี
กระเป๋านั้นกระเป๋านี้เหมือนอย่างทุกวันนี้ไม่เอาแล้วแหละ พุดให้มีสัตย์มีจริงมีค่าลงกันได้
เชื่อถือกันได้คนเรา ได้เท่านั้นแล้วเราหยุด ส่วนที่ท่านผู้ศรัทธามีความรักชาติมีความ
เสียสละอยู่ นั้นจะบริจาคมากน้อยตามอัธยาศัยนั้น เราก็อรับตามอัธยาศัยของทั้งผู้ให้และ
ผู้รับเพื่อหัวใจของชาติไทยเรา แต่ที่จะให้เราไปรบกวนอย่างก่อนเราไม่ไป อย่างมากกว่า
นั้นก็จะมีแต่จะพุดออกอ้อนนะ

นี่เวลานี้ทองคำเรานั้นยังคืออยู่นะ มันยังไม่คู่ ควรขยับได้ก็ให้พากันขยับนะ แบบทั้ง
พุดทั้งออกทั้งอ้อน ที่จะให้ตีกระเป๋านั้นกระเป๋านี้เหมือนแต่ก่อนไม่เอาเข้าใจไหม นี่ละที่
มันดี ถ้าหากว่ามันคู่แล้วเต็มตั้นจริง ๆ นะเรา เต็มหัวใจจริง ๆ ถ้ามันคู่บึงเท่านั้นพอเลย

พอใจเลย เวลานี้ขาดนิดหน่อย แต่ส่วนใหญ่ที่เรามุ่งหมายอย่างยิ่งคือ ๑๐ ตัน เราจึงเน้นหนักตรงนี้ ยังไม่ได้พูดทางโน้นเลยเอาניתให้ได้ก่อน อันนั้นจะได้เมื่อไรไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่จุดนี้ เพราะฉะนั้นจึงเน้นหนักลงในจุดนี้ หากได้จุดนี้แล้ว ก็จะพูดไปอย่างที่ว่าแหละ เราจะแกมกับความอดอ่อนพี่น้องทั้งหลายไปให้ได้คู่แล้วพอใจ แล้วก็เลิกกันไป

ประวัติแห่งชาติไทยของเราจะสง่างามทั่วประเทศ โดยมีทั้งชาติทั้งศาสนารวมด้วยความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพี่น้องชาวไทยเราทั้งชาติ อ้อมชาติไทยของเราขึ้นอย่างสง่างามพร้อมทั้งศาสนาด้วย จะเป็นขวัญตาขวัญใจแก่ลูกหลานของเราไปนาน ไม่เป็นที่ดูถูกเหยียดหยามของคนต่างชาติ ก็จะมี ความสง่างาม กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบข้อนี้ไว้ แล้วพยายามเสาะแสวงหาเทิดทูนกิตติศัพท์กิตติคุณของชาติไทยเราด้วยทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันและดอลลาร์ ๑๐ ล้าน วันนี้พูดเพียงเท่านั้นละนะ

ชมการถ่ายทอดสด ธรรมะหลวงตาวันต่อวัน ได้ที่
www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th